

[Erling Olsen.]

rømmelser, at vi må stille os tilfredse. Endelig fører vores lighedskrav til ønske om en mere ens skolestart, og derfor er vi glade for, at der nu igangsættes et udredningsarbejde omkring hele førskoleproblematikken.

For det fjerde skal folkeskolen forberede eleverne til arbejdslivet. Derfor er vi glade for lovforslagets opvurdering af de praktiske fag, og vi værdsætter lovforslagets åbning over for samfundet gennem de nye muligheder for praktik og erhvervsarbejde, men vi har været betænkelige ved disse muligheder, fordi de kunne misbruges til at lade skolen skille sig af med besværlige elever eller til at underminere de faglige overenskomster på arbejdsmarkedet. Derfor har vi forlangt og opnået, at der udarbejdes et egentligt faghæfte for denne del af undervisningen, samt at arbejdsmarkedets parter inddrages i udarbejdelsen af faghæftet. Vi har endvidere lagt vægt på, at det gennem loven understreges, at vi har 9 års undervisningspligt her i landet, samt at skolen skal støtte de elever, som forlader skolen inden undervisningspligtens ophør.

For det femte skal skolen forberede eleverne til medleven og medbestemmelse i et demokratisk samfund. Derfor havde vi ønsket en formålsparagraf, der fastslog, at skolens dagligdag skulle være præget af demokrati, åndsfrihed og tolerance. Vi har imidlertid ladet os overbevise om, at der i ordet demokrati både ligger en respekt for andre mennesker og en respekt for andre meninger, samt at ordet tolerance i værste fald kan tolkes som holdningsløshed. Derfor har vi indvilliget i at stryge ordet tolerance i formålsparagraffen, men vi understreger, at ændringen alene er redaktionel.

For det sjette skal folkeskolen indføre eleven i den kristne kultur og de fremmede religioner, som enhver bør kende for at forstå vores eget samfund og verden omkring os. For socialdemokratiet er det helt afgørende, at kristendomsundervisning ikke bliver forkyndende, men kundskabsmeddelende således som præciseret af kristendomsundervisningskommissionen. Var vi sikre på, at dette blev efterlevet, ville vi nok gå ind for at gøre kristendomsundervisningen tvungen for alle. Nu har vi imidlertid en tradition for forkyndelse, og den er sejlivet i visse dele af landet. Derfor har vi forlangt og opnået, at

enhver elev kan fritages for kristendomsundervisning, hvis blot forældrene ønsker det. Dette betragter vi som en meget væsentlig gevinst, og vi føler, at lovforslaget har fået den rette balance, når det samtidig styrker kristendomsundervisningen og udvider adgangen til at bede sig fri.

Hvorom alting er, vi må have fødslen i gang, vi skal igennem værne, selv om det kan være lidt hårdt for knæene.

Tove Nielsen (V):

For venstre er det en meget stor glæde, at vi nu er nået så langt, at lovforslaget står over for sin vedtagelse på fredag. Vi er meget glade for, at det også er lykkedes at skabe så stort og bredt et flertal, som det er tilfældet her. Det borger godt for det arbejde, der skal udføres, når folkeskoleloven pr. 1. august 1976 træder i kraft.

De ændringsforslag, der er stillet af et flertal, strider ikke på noget som helst område imod de intentioner, som venstre har haft med sit lovforslag. Derfor har vi også kunnet tilslutte os disse ændringsforslag, og jeg må sige, at med det resultat, vi har nået nu, kan vi alle være glade for, at vi trods alt har brugt så lang tid, som vi har, selv om vi nok en gang imellem har ønsket, at vi kunne gøre arbejdet færdig noget før, så loven noget tidligere kunne træde i kraft.

Men på trods af dette vil jeg sige, at disse års arbejde har så sandelig ikke været forgæves. Jeg tror, vi med stor tilfredshed alle kan være glade for, at vi har brugt tiden så grundigt, som vi har, og glæde os over, at vi nu ved, hvor vi står med hensyn til folkeskoleloven. Den usikkerhed, der har hersket, er tilendebragt. Elever, lærere og forældre ved, hvad de har at rette sig efter, og de politikere, der står bag forliget, er indstillet på, at nu skal denne lov have lov til at leve, nu skal man kunne indstille sig på de nye krav, der bliver stillet.

Jeg vil gerne slå fast, at det, der for os har været vigtigt, i allerhøjeste grad har været, at eleverne i skolen lærer virkelige kundskaber, så de derigennem har et fundament at bygge på den dag, de forlader skolen og går ud i det samfund, som i allerhøjeste grad stiller store krav til dem. Det har også været vigtigt for os, at eleverne i skolen lærer det demokratiske livs processer, for det er også det, de har behov for at kunne mestre den